

ABONAMENTUL.

Pentru Monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$ an
9 cor. $\frac{1}{4}$ 4-50 fil.

□ □

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil. □ □Tot ce privește foaia
să se adreseze la Re-
dacțiunea și Admini-
strațiunea „Unirea”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

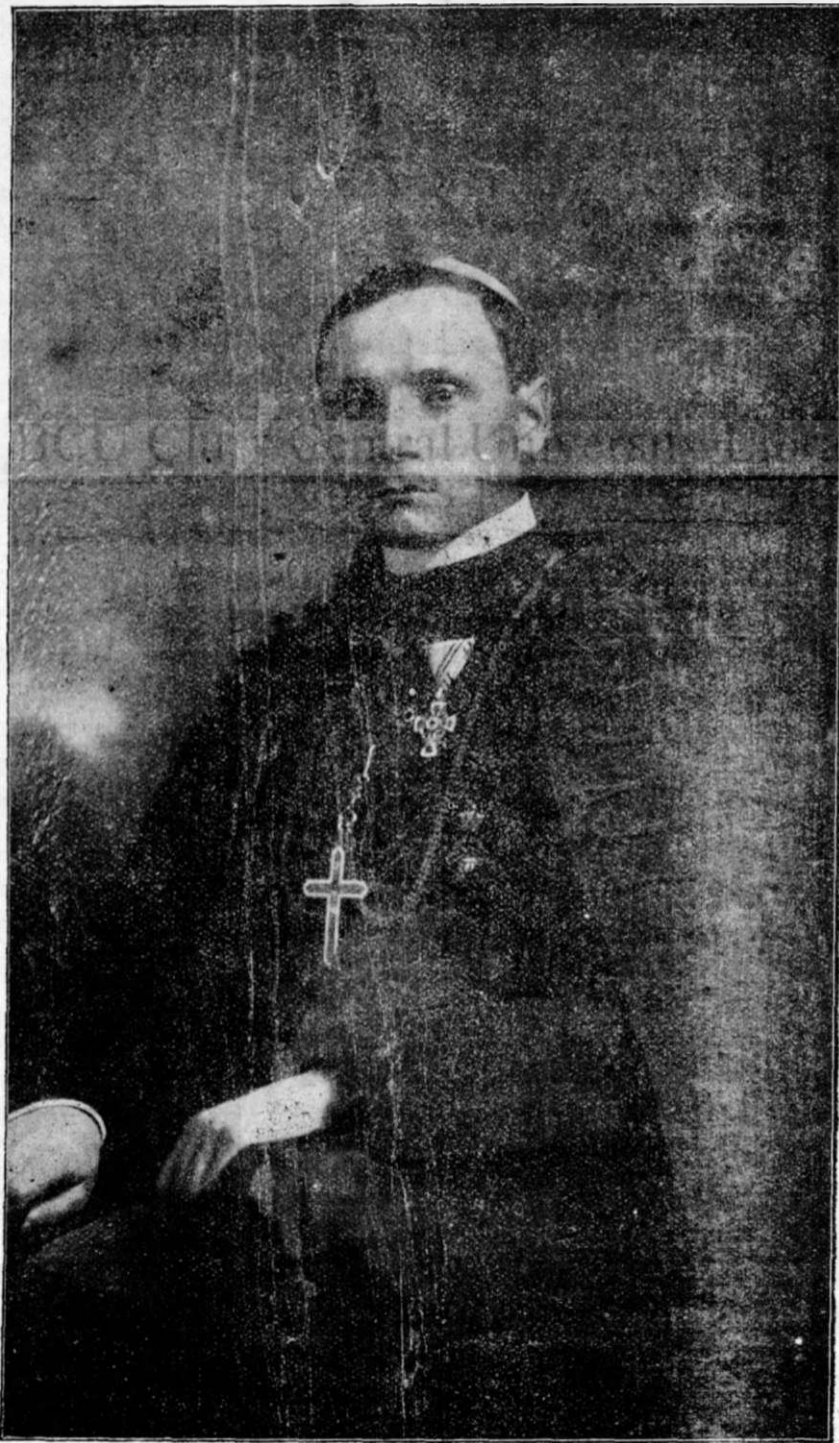
Arhiereul Iuliu.

În ziua sfintei sărbători a Intrării în biserică, zidurile Catedralei noastre a avut prilejul înălțător, de a ocroti un public distins, cum n'au mai avut decât în zilele istorice a consacrarilor de Arhieri, sau — mai pe urmă — cu prilejul neuitatelor serbări culturale din 1911.

Lamura clerului și a mirenilor noștri, — în frunte cu cei trei Arhieri —, au grăbit, din mari depărtări, sfidând toate greutățile mari ale călătoriei anevoioase, să ia parte la această sărbătoare, în care Alesul diecezei de Gherla ia în mână toiagul puterii înalte, ca să fie toiag și sprijin celor ascultători supuși Lui, și toiagul îndreptării celor neascultători.

Profesiunea de credință, jurământul de fidelitate pe sfânta Evanghelie, s'au rostit solemn, și Alesul și-a plecat genunchii în fața sfântului altar pentru a primi binecuvântarea Arhierilor ridicându-l și pe El, pe tronul arhieresc.

Ziua aceasta a fost o sărbătoare pentru biserică românească unită cu Roma.

Institutele culturale de acolo, cari abia au început a se ridica din temelii, așteaptă mâna energică a Stăpânului ocrotitor.

El sosește acum. Aduce cu sine binecuvântarea tovarășilor Lui în Arhierie, energia și entuziasmul celor treizeci și patru de ani.

Dumnezeu să-L ajute, în opera măreață și dificilă de Pastor bun și ocrotitor al așezămintelor noastre bisericești culturale — spre binele bisericii și al neamului!

Corul Arhierilor noștri, de acum, iarăși e complet, și sarcina ce apăsa numai pe umerii celor trei prelați, va fi suportată de acum, și de al patrulea, care aduce în sinul lor: toată energia și entuziasmul unei forțe de muncă, la cea mai frumoasă vârstă, și înalta cultură europeană, ce și-a câștigat-o în institutul teologic superior din Roma, și pe urma strădaniei neîntrerupte de acasă.

Dieceza de Gherla va completa actul solemn din Blaj, cu ocazia instalării Arhiereului Iuliu.

Cea mai extinsă dieceză a noastră, după văduvie scurtă, îmbracă iarăși haina de sărbătoare, în așteptarea mirelui iubit. Avântul deosebit de înălțător ce s'a remarcat în acest centru bisericesc, în vremea din urmă, trebuie susținut la același nivel, și sprijinit cu entuziasm și energie deplină.

Vorbirea I. P. Sfințitului Mitropolit Victor.

»Pentru aceasta Te-am lăsat pe tine în Crit, ca cele ce lipesc să le îndreptezi, și să așezi prin Cetăți Preoți, precum eu Ți-am poruncit.«

Titu I, 5.

Lasă Apostolul neamurilor pe Titu, preaiubitul fiu »după credința cea de obște«, să fie Episcop în insula Creta, ma să fie arhiepiscop, care să așeze prin cetăți Preoți, va se zică prin cetăți mai mari Episcopi, iară în cetăți mai mici preoți-parohi¹⁾, și numai decât li înșiră calitățile episcopului, cari le încheie »Ținându-se de cuvântul cel după învățatură, ca puternic să fie și a îndemna întru învățatura cea sănătoasă, și pe ceice grăiesc Improtivă, a-i certă.«²⁾

Te salut călduros Preasfințite Domnule cu sfatul conglăsuitor al potestăților preatnalte, cari ocărmuesc vieța oamenilor, cu acest sfat ales și rânduit Episcop al cetății de Dumnezeu păzite Gherla.

Darul Sfântului Spirit prin punerea mânilor arhieresci Te așează astăzi în luminarul, de unde vei străluci cu învățatura și cu vieța; acelaș Spirit Sfânt Te trimete astăzi »bine a vesti săracilor și a tămădul pe cei zdrobiți la inimă.«³⁾

În calea apostoliei însă întimpina-vei de cei zdrobiți la inimă, pe cari nu-i vei putea tămădul pentru neastămpărul altora, cari le fac strimbătate, unii ca aceștia la învoială pacinică nu se pot îndupleca: ei caută drept aceea să simțească puterea cuvântului rostit asupra lor nu de Părintele blând și mult îndurat, ci de Stăpânul, de care se face cuvântul cel dintâiu în Pravila, unde se zice: »Cade-se arhierelui să fie drept judecător«.

Aceasta dreptate a judecătorului pretinde, ca ceice caută justiția, să se poată bucura de remedie juridice, cari li-le întinde legea, ma SS. Canoane încă și celui scos din biserică în pedeapsă, »li dau voie să alerge la episcopul mitropoliei din aceeaș provincia: dela acesta să ceară ca cu deamăruntul să se ceară cauza dânsului: pentru că celor ce se roagă nu trebuie a-le negă audiență. Iară episcopul acela, care cu dreptul ori fără drept a scos pe unul ca acesta, trebuie să rabde cu bărbăție, ca să se facă cercetarea cauzei, și judecata dânsului ori să se întărească, ori să se îndrepte. Iară înainte de ce s'ar cumpăni toate cu grije și cu credință, cel lipsit de îm-

părtășire înainte de cercetarea cauzei nu trebuie să-și iorte împărtășirea. Dacă însă adunându-se nescari din clerici, — bunăoară în sinod protopopesco, — vor vedea trufia și mândria lui, după ce nu se cuvine să sufere ocară nedreaptă: pe acesta trebuie să-l certe cu cuvinte amare și grele, ca să asculte și să se plece celui ce-i poruncesco de cele cuviincioase. Că precum episcopului i-se cade a dovedi supușilor clerici dragoste și bunăvoință sinceră, întocmai și cei subordinați trebuie să împlinescă episcopilor nefățărît părțile supunerii cucernice.«

Așezământ ca acesta uman și înțelept ni-au ramas nouă în Canonul XIV. ca moștenire dela Părinții Sinodului particular din Sardica, adunat la anul 344, pe timpul Pontificelui Roman S. Iuliu I, sub presidiul episcopului Hosiu al Cordubei din Hispania, care fusese la anul 325 solul Papei dela Roma la Sinodul din Nicea I. ecumenic.

Cele XXI canoane dela Sardica împreună cu cele XX dela Nicea furo adunate într'una și aceeaș colecțiune primă sub titlu comun de canoane dela Nicea. Dară cumcă canoanele dela Sardica în toate veacurile erei creștine furo recunoscute ca legi obligatoare, dovadă de ajuns ni-se îmbie în toate syntagmele SS. Canoane: așa încât dacă Photiu Patriarhul avu îndrăzneală a scrie, că nu-i sunt cunoscute canoanele dela Sardica, Papa S. Nicolau I. li respunse: »Cum de sunt la voi necunoscute cele ce se află în concordanța celor cincizeci de titule«¹⁾ ale Patriarhului Ioan Scholasticul, care a murit în anul 577 ca Patriarh al Constantinopolei.

Mai are însă episcopul să certe și pe alții dintre ceice grăiesc Improtivă, anume pe unii ca aceia, cari li sunt importuni »cu multe și felurite cereri dintre cele ce nu pot să fie de ceva folos bisericii, și nu că doară, precum s'ar cuveni să se întempe, să ajute săracilor, Țerenilor sau văduvelor și să le părtinească, ci ca să mijlocească unora dignități lumești și dirigătorii. Zahaiala ca aceasta arhierelui ti cașionă scârbă nu fără oarecare sminteală și ocară. Dară după canonul al VII. dela Sardica este cuvenincios, ca episcopul ajutorul să și-l întindă aceluia, oare din partea cutăruia rabdă asupra, sau dacă vre-una dintre văduve s'ar nedreptăți, sau iarăși cineva orfan s'ar fi scurtat în cădintele sale, decumva adecă și persoane de aceste au drept în cele de cari se roagă. Iară după ce se întempe adese, de unii,

cărora le trebuie grație, alcargă la biserică, cari pentru greșelile lor sunt judecați la exiliu, ori la insule, sau iarăși prin orice altfel de judecată osândiți: unora ca acestora nu este de a-se amână ajutorul, ci fără zăbavă și fără dilăciune a li-se întinde părtinire.«

Tare mă tem, că prea cu deasupra puseiu la probă răbdarea voastră Venerați Frați Episcopi Sufragani! cu de aceste învățături canonice, cari toate și multe altele spre binele bisericii furo așezate, și nouă încă spre bună rânduală în biserică ni-se impune să le urmăm, să le folosim spre a noastră mântuire, și cu mult cumpăt să le aplicăm celor ce vreau să asculte de îndreptarul cel dela arhieriei.

Dară nu pot să trec cu vederea, și ve rog să mă mai suferiți, ca să ve pomenesc cuvintele de aur puse în fruntea celor 87 capitule din colecțiunea SS. Canoane, adunate de Ioan Scolasticul Patriarhul Constantinopolei, unde zice:

»Foarte mari daruri sunt din iubirea de oameni cea de sus dăruită oamenilor, preoția adecă și Imperăția, dintre cari cea dintâiu este întocmită spre cele dumnezeesci, iară ceastalaltă stăpânește trebile omenești, și poartă grije de ele, și amândouă pornind din unul și acelaș început, împodobesc vieța omenească; așa încât Imperațiilor nimic să nu le fie asemenea în grije, decât bunătatea preoților, cari adecă și pentru dânsii pururea să se roage lui Dumnezeu. Că decumva aceea peste tot este fără imputare, și se bucură de încrederea lui Dumnezeu, iară aceasta cu dreptate și după cuvenință împodobesc statul încredințat dânsi: fi-va o cutare conglăsuire bună, care să întindă neamului omenești tot ce este de folos. Iară aceasta o credem că o să se întempe, dacă va fi băgat în samă așezământul sfintelor canoane, care ni le-au dat vrednicii de laudă și măriții Apostoli, cei înșiși văzători ai cuvântului dumnezeesc, și Sfinții Părinți le-au păzit și le-au tălcuit.«¹⁾

SS. Părinții dela Sardica socoteau că aduc onoare pomenirii Sfântului Apostol Petru, dacă ro-gă pe Papa S. Iuliu I. ca de exemplu el să trimită judecători, cari să revadă și să judece în instanța ultimă cauzele, ce s'ar apela dela forul mitropolitan. Iară Sfinția Sa Părintele Benedict al XV, precum auzirăți, îndeamnă pe Mitropolitul Albeilule, ca din reverința cără S. Scaun Apostolic al Romei, să sprijinească cu deadinsul pe Episcopul acum constituit al Gherlei. Aceasta o cere și dela

¹⁾ L. c. 5.

²⁾ L. c. 9.

³⁾ S. Luca IV, 18.

¹⁾ Cf. I. B. Pitra Juris Ecc. Graecor. T. I, p. 484.

¹⁾ Cf. I. B. Pitra T. II, pag. 422.

Înălțatul Împărat, gloriosul Rege Apostolic al Ungariei Carol: susținut de favorul și grația ambelor potestăți supreme, și apărut de Preasfânta Fecioară Maria Născătoare de Dumnezeu, în a cărei sărbătoare își jugul Apostoliei, stăpânesce cu bine Episcopia Gherlei, cea lucrată cu râvnă de antecesorul, episcopul Vasile, căruia să-i fie țărâna ușoară și pomemirea binecuvântată! — și o povățuesce pe cărările mântuirii întru lungime de zile! Mulți ani Dispunătoriele!

*

Cuvântul Excelenței Sale mitropolitului a fost ascultat cu aclamații. Eru-dia adâncă și învățăturile înalte, scoase din constituțiile apostolicești și scrierile Sfinților părinți și a Sfințelor canoane, fac ca glasul arhipăstorului nostru să se audă departe, înafară de zidurile sfintei Catedrale. Clerul va citi cu râvnă aceste mari învățături, puse ca îndreptar puternic la capul drumului, spre care pornesc acum un nou stăpânitor al clerului și poporului nostru.

Vorbirea Ilustrității Sale Episcopului Gherlei.

*Excelența Voastră,
Înalt Preasfințite Domnule Mitropolit!*

Astăzi când prin punerea mâinilor Excelenței Tale I. Preasfințite, am fost ridicat în șirul necurmat al acelor, cari ca urmași ai Apostolilor, s'au părândat în decursul veacurilor întru ocărnuirea Bisericii lui Hristos și întru propovăduirea Evangheliei Adevărului vecinic, mă prostern cu toată ființa mea înaintea Majestății Atotputernicului Dumnezeu și ador din adâncul sufletului meu mișcat, orânduiala Pro-niei cerești, carea pe mine nevrednicul, m'a învrednicit să urc sublima treaptă a apostoliei și să fiu așezat dimpreună ocărnuitor a Bisericii lui Hristos.

Frică și cutrămur mi-a cuprins sufletul și numai la gândul acesta și în deplina cunoștință a slăbiciunilor mele, martor îmi este Dumnezeu, cu smerenie am repeșit cuvintele prorocului, rostite în cunoștința greutății misiunii sale: »O Dumnezeule Doamne: Iacă eu nu știu să vorbesc, că tinăr sunt«. Adusum-am însă aminte de dumnezeieștile cuvinte de îmbărbătare, îndreptate prorocului din partea Aceluia, carele este atotputernic: Nu zice tinăr sunt; căci tu vei merge la toți aceia, la cari te vei trimite și le vei vorbi toate câte îți voi porunci ție. Nu te teme de dâșii, că eu cu tine sunt ca să te scap, zice Atotputernicul.

Pentru aceea I. P. S. Doamne, îmbărbătatu-s'a inima mea și cânta-va sufletul meu zmerit, laudă și preamărire Aceluia, care din gura pruncilor

și a celor ce sug a deplinit laude, ca să sfârșe pe cei contrari și Carele adese alege pe celea nemintoase ale lumii, ca să dea de rușine pe cei înțelepți, alege cele slabe ale lumii, ca să rușineze pe cele tari și carele se servește de cele mai de jos ale pământului spre a-și arăta puterea și mărire. Căci mărturisesc sus și tare, că nu știu nimic în mine cu ce m'ăș putea lauda, fără numai cu neputințele mele mă voi lauda, căci nimic nu am, ce să nu fi primit. Iară cu ceace am primit cum m'ăș putea lauda ca și când nu ași fi primit. Căci din darul lui Dumnezeu sunt ceace sunt.

Aceeaș mărire și laudă, cinste și mulțămire Impărătesei Cerurilor, și Maicei Preaîndurate a muritorilor, Născătoarei de Dumnezeu, Doamnei noastre de minuni făcătoare dela Lourdes, Carea pururea puternică ocrotitoare mi-a fost și în vreme de primejdie, sănătos și în pace la hotarele patriei iubite m'a adus. Pentru aceea focul vecinicii mulțumite și a recunoștinței neperitoare va arde pe altarul sufletului meu recunoscător.

Dreptaceea mărire și laudă Căruia singur i-se cuvine mărire și laudă, pururea atotputernicului Dumnezeu și Maicei Sale preaferice.

Acel fior de bucurie și înviorare, care în sfânta zi de astăzi cuprinde întreaga provincie mitropolitană de Alba-Iulia și Făgăraș, aprinzând sute de mii de suflete dreptcredincioase, cari nu mai socotesc și cumpănesc persoana sau personalitatea acestuia sau aceluia, nu puținătatea nevredniciei mele, ridicată azi la treapta sfântă a Apostoliei în sinul Bisericii dreptmăritoare alui Hristos, fără cuprind în locul dragostei lor unesita aleasă din partea Atotputernicului Preamilestivului Dumnezeu, pentru a-se folosi de eu potrivit sfatului voinței Sale. — acest fior încă adorează pe Acela, a cărui nume este Putere și căruia cinste și mărire i-se cuvine întru toți vecii.

Și Biserica noastră cuprinde greutatea vremilor de azi și când este mărturie unei tempestăți nemai-pomenite, a cărei puternice valuri nu cruță nimio ce le stă în cale, copleșită de îngrijorări, aude dumnezeieștile cuvinte »gândurile mele nu sunt gândurile noastre, nici căile voastre căile mele«, și se bucură astăzi, văzând închiegându-se șirul acelor, cari chemați sunt să vegheze asupra sorții aaceiaș S. Maice Biserici.

După Dumnezeu așadar pentru această îngrijire părintească față de provincia noastră mitropolitană și în deosebi față de eparhia de Gherla,

mulțumesc din adâncul sufletului meu Sfinției Sale Pontificelui Roman Papa Benedict al XV-lea, capului văzut al Bisericii lui Hristos, urmașului Sfântului Apostol Petru, în care și prin care pececea adevăratei credințe o purtăm în noi. Și rog pe Atotputernicul Dumnezeu să-l dăruiască sfințelor sale biserici în pace întreg, onorat, sănătos întru zile îndelungate, drept îndreptând cuvântul Adevărului Său.

În al doilea rând I. P. S. Doamne sfântă datorință am și din tot sufletul meu o împlinesc de a manifesta sentimentele de cea mai caldă fidelitate, de supunere omagială și de devotament neclătit către Majestatea Sa preagloriosul nostru Împărat și Rege apostolic Carol al IV-lea, cerând dela Atotputernicul să-L întărească și mai departe în aceste vremi de grea încercare și să-L dăruiască să ajungă a domni cu mărire în pace, amăsurat dorinței sincere a sufletului Său nobil asupra popoarelor, cari cu drag îl încunjoară.

Aceste sentimente de credință și de fidelitate, pe cari ai noștri le primesc din sinul mării lor deodată cu laptele matern, cari simțeminte pătrund firea noastră, căci formează o scumpă moștenire dela Părinții noștri, — voi încerca totdeauna a-le păzi în sufletele acelor, cari în grija noastră părintească au fost așezați din partea Pro-niei cerești.

Aceleași simțeminte de fidelitate, devotament și recunoștință sunt fericit a-le exprima față de Majestatea Sa Regina noastră Zita și deodată mulțumita mea cea mai ferbinte și cu această ocaziune pentru interesul și dragostea arătată față de Biserica noastră și până acuma, cu credința tare că se va îndură preagrațios a vărsa totdeauna o rază a căldurii materne asupra acestei Biserici. Dumnezeu ocrotească Majestatele Lor, verse belșugul darurilor Sale asupra Lor, a Moștenitorului de tron și asupra întregii glorioase Case domnitoare.

Iar acum îmi depun tributul mulțumitei și a recunoștinței mele la picioarele Excelenței Tale I. Preasfințite.

Primește Excelentissime Domnule, caldăroasa mea mulțămire pentru dragostea deosebită, cu carea ai binevoit a mă primi dela început și cu carea m'ai întărit atunci când eram pe calea de a mă pregăti pentru a primi această marea slujbă. Cuvintele mele sunt neputincioase de a da mulțumiri îndejuns I. P. S. Dle Mitropolit pentru aceea ce Te-ai îndurat a face azi pentru mine. Pentru aceea rog pe Atotputernicul Dumnezeu să Vă răs-

plătească din belșugul darurilor Sale nescutate, dându-Vă deplină sănătate întru lungime de zile spre binele și înflorirea bisericii și bucuria neamului. În această zi sărbătorească pentru întreaga noastră Biserică, primesc Excelență I. Prea Sfințită expresiunea sentimentelor mele de neștrămutată alipire, ca la acela, carele este capul provinciei mitropolitane de Alba-Iulia și Făgăraș, carele este piatra unghiulară a acestei părți a Bisericii lui Hristos.

Inima mulțumitoare mi-se îndreaptă apoi către Ilustritățile Lor Preasfințite, cari au binevoit cu drag a alerga la Metropolia Provinciei noastre bisericești, nebăgând în seamă multele greutăți inerente acestui drum, pentru a conlucra la acest act sfânt și sărbătorec. Și în deosebi rog cu înzistență pe Ilustritatea Sa Preasfințită Episcopul Oradei-mari, carele marelui și pe veci nouitatului meu înaintaș i-a fost ca un frate mai mare și înțelept, să binevoiască a străpune asupra mea această dragoste atât de prețioasă pentru mine, de carea cu mulțumită recunosc, nici până acuma nu am fost lipsit.

De altă parte așiderea călduros îl rog pe Ilustritatea Sa Preasfințită Episcopul Lugojului, mie până nu de mult păstor și povățuitor, pe care asemenea strinse legături sufletesti l-au legat de același înaintaș al meu de fericită pomenire, carele oarecând cu splendoare a îmbrăcat scaunul episcopesc al Lugojului și Preasfinției Sale păstor și ocrotitor i-a fost, iară în urmă frate împreună slujitor, binevoiască a mă învrednici de aceeași dragoste și pe nevrednicia mea. Atunci eu mai micul Apostolilor, carele n'am fost vrednic să mă numesc Apostol, mă voi întări în dragostea frățească, mă voi îmbărbăta și mă voi înțelepti, și oțelindu-ne împrumutat, ne vom afla tari în zile grele.

Mai departe din inimă mulțumesc Ilustrității Sale Dr. Breyer István, consilier ministerial de secție pentru că a binevoit în calitatea aleasă de reprezentant al înaltului guvern regesc ungar al Majestății Sale a lua parte în persoană la solemnul act al consacării mele și îl rog a talmăci această călduroasă mulțumită a mea acelui înalt guvern al țării.

Mulțumita mea ferbinte Preavenratului Capitu Mitropolitan pentru binevoitoarea conlucrare la actul sfânt al consacării, mulțumită tuturor ilustrilor oaspeți, cari îndemnați de dragostea inimei lor, au alergat la acest loc sfânt, pentru a îmbucură sufletul meu în această zi măreață.

Iar acum I. P. Sfințite Doamne, când termin acest cuvânt de mulțumită al meu, și cugetul mi-l îndreptă către aceia carea de mireasă mi-s'a dat mie, astăzi, când prin punerea mânilor Excelenței Tale, prin pogorirea Spiritului Sfânt s'a săvârșit deplinirea preoției lui Hristos întru mine, sufletul meu aprins de dragoste infocată mă îndeamnă să repet acele cuvinte, cari cuprind în sine întreg programul vieții mele, și cari înainte de aceasta cu aproape 8 ani de zile în ziua hirotonirii mele întru preot, aprins de aceeași dragoste le-am pus în ziarul meu între zidurile tainice din Propaganda Fide ale Romei vecinice. Dară acum, când viața mea se identifică într'un mod și mai deosebit cu viața sfintei noastre Biserici, când interesele ei sunt grijile sufletului meu zi și noaptea, când durerile ei sunt luptele mele, voiu repeta acele cuvinte nu mai mult în taină, fără în fața întregului popor dreptcredincios aici adunat între aceste scumpe și sfinte ziduri istorice, pentru că martori să-mi fie mie cu toții, că adevărul l-am grăit eu astăzi. — și cu prorocul voi zice: »să se lipească limba mea de gâtlejul meu de nu-mi voiu aduce aminte de tine Sioane. De nu voiu pune Ierusalimul în culmea bucuriei mele.«

Vecinică credință jurat-am față de sfânta Maică Biserică, și față de interesele ei. Înflorirea și mărirea ei sunt viața mea.

Dară ceea ce am slăvit întru început, slăvi-voiu și acum: puterea Celui ce este Atotputernic. Și deoarece nimic nu putem săvârși din noi ca și din puterea noastră proprie, fără putința noastră este dela Dumnezeu, voiu cânta cu psalmistul: Dumnezeu este stânca și cotatea mea și Mântuitorul meu. Scutul meu și cornul mântuirii mele. Preainălțat fie Dumnezeu, stânca mântuirii mele.

Candela piciorului meu este cuvântul tău și lumina cărării mele.

După ce singur Atotputernicul Dumnezeu îmi este singura nădejde, El îmi va fi și calea vieții și prin adevărul Său duce-va pe robul său la viață.

Dumnezeu sfârși-va pentru mine ceea ce a început.

Doamne îndurarea Ta este în veac. Lucrurile mânilor Tale nu le părăsi. Amin.

Solemnitățile consacării.

Ziua de 4 Decembrie crt. (Intrarea în biserică) a fost zi de sărbătoare pentru Blaj. Noul mire al diecezei de Gherla Preasfințitul Domn Dr. Iuliu Hossu a fost consacrat în această zi de episcop, prin punerea mânilor Excelenței Sale Mitropolitului Victor și a Preasfințiilor Lor Dr. Demetriu Radu episcopul Orăzii și Dr. Traian Valeriu Frențiu episcopul Lugojului.

Prin actul acesta solemn dieceza de Gherla și-a primit nou arhieru, iar biserica română greco-catolică din țară o nouă columnă.

La fiecare sfințire de episcop biserica noastră tresaltă. Ranele trecutului sângere, nădejile viitorului se trezesc. Cine este cel ce vine în numele Domnului și ce aduce cu sine? Aceste întrebări, sunt pe cari le repetăm la toate ocaziile solemne. Fiecare voiește să cetească în sufletul Celui, pe care îl așteptăm și primim cu ramuri de maslini. Cei înduioșați oer mângâiere, cei săraci sprijin, cei pentru dreptate persecutați scutire, cei dornici de muncă soț și îndrumător. Biserica și instituțiile ei își reclamă în noul venit patronul și părintele, opinia publică favoritul ei de mult așteptat.

Atâtea speranțe, așteptări, aspirații și entusiasm se îngrămădesc în calea unui nou arhieru român, câte numai în vremile vechi întâmpinau apostolii și prorocii testamentului celui vechiu.

Nicicând o mitră mai grea și un toiaș arhieresc mai povarnic n'a fost, ca acela pe care noul episcop al Gherlei l'a prins în mâinile Sale în ziua de 4 Decembrie 1917. Niciodată biserica noastră n'a trecut prin faze atât de uriașe, ca cele de față. De o parte trecutul își reclamă cu stăruință pe doftorul, de altă parte sunt uriașele probleme ale viitorului, cari cer pe bărbatul luminat și întreg, care să le rezolve.

Noul episcop mai ia asupra Sa afară de sarcinile aceste generale și o grijă specială. El așteaptă acasă în dieceză greutăți specifice. Dieceza este mare, cea mai vastă și mai compactă dieceză gr-cat. română. Rămasă înapoi pe toate căile, dar cu resurse infinite, își așteaptă organizatorul ei insuficient și întemeietorul modern al instituțiilor sale. Preoțimea, fondurile, școlile, reuniunile sacre, filantropice și culturale sunt totatătea probleme ale diecezei de Gherla cari își așteaptă stăpânul, supraveghetorul și îndrumătorul.

Solemnitățile consacării de Marți, prezența clerului și a credincioșilor, dar mai ales figura impunătoare, deschisă, entusiasmată a noului arhieru ne îndreptătesc la cele mai mari nădejdi pe toate terenele. *Iuventus ipsa vita.* Tinerețea, vigoarea și viața aceea deplină, pe care noul arhieru a adus-o cu sine în ziua consacării, a stors admirația tuturor față de noul ales al Sionului românesc. Celce a fost de față la actul consacării și a ascultat cuvintele noului episcop, spuse la salutul Excelenței Sale Mitropolitului, acela numai cu un gând a părăsit Biserica catedrală din Blaj: Deici-

Dumnezeu tăria și puterea, ca să ducă la îndeplinire toate acelea lucruri, câte a propus să facă.

Sosirea oaspeților.

Arhiepiscopul Dr. Iuliu Hossu a sosit la Blaj deja Sâmbătă seara la orele 8. A venit de acasă, de la părinți și a fost condus la curtea mitropolitană, unde i s'a asignat cvartir pe tot timpul cât vor ține solemnitățile consacării. Ilustritățile Lor Dr. Traian Valeriu Frențiu a sosit Duminecă noaptea, însoțit fiind de Reverendisimul domn canonic Danil Fireza. Cu acelaș tren a sosit și Ilustritatea Sa Dr. Breyer István prelat papal, șef de secție în ministerul de culte, având a reprezenta pe ministrul instrucției la actul solemn al consacării. Ilustritatea Sa Dr. Demetriu Radu a venit luni la orele 8 a. m. fiind însoțit de Rev. domn Dr. Gheorghe Miculaș canonic și de Dr. Gregoriu Pop secretar episcopesc. De la Gherla au venit Reverendisimul Domn Dr. Petru Fabian și Dr. Oct. Domide, canonici, însoțiți de toți profesorii seminariilor și o mulțime de clerici din gremiu și dieceză. La actul consacării au fost de față și domni: Dr. Petru Mihályi de Apșa deputat dietal, Gavril Mihali protopretor în Sighet, Dr. G. Rednic deputat dietal și Dr. I. Rednic, medic în Vașcău.

Ordinea în Biserica catedrală a fost susținută de societatea meseriașilor, a cărei agit. prezident dl. Gavril Precup, a luat toate măsurile, ca publicul să fie satisfăcut.

În staturile canonice din dreapta au luat loc rudeniile noului episcop. Am observat aci pe doamna Victoria Hossu n. Maurițiu protopopeasă, mama episcopului, Ioan Hossu inginer, Iustin Hossu agronom și Teofil Hossu preot, frați cu doamnele, Iosif Hossu canonic, Silvestru Nestor director școlar cu doamna, Dr. Laurențiu Nestor, jude cercual, Dr. Demetriu Kiss, avocat, Elena Dr. Prie, Ioan Pop, protopop, Nicolae Pop, profesor Blaj, etc. Frații episcopului Dr. Vasile Hossu și Traian au sosit după consacrare, venind, tocmai de pe frontul italian. Corpul al VII-lea de armată a trimis la consacrare doi reprezentanți speciali, în persoanele dlor Atanasiu Doros și Iuliu Ardelean preoți militari. Aceasta în urma împrejurării, că actualul episcop a fost chemat la dignitatea episcopescă, fiind preot militar în legăturile corpului VII de armată. Din dieceza Gherlei a venit încă: Alexandru Breban protopop Baia-mare, Alexandru Haliță vicar Năsăud, Ioan Dologa protopop Borgo-Tiha, Dr. Victor Bojor, Dr. Man, Dr. Bobb, Dr. Széles profesori Gherla, Ioan Doros vicar Maramurș, Ioan Tarța protopop, Traian Trușcă paroh, Simion Rebrean protopop Vad, Laurențiu Avram Sălaj, Nicolae Doros Maramurș, Dșoara Livia Coroian directoara preparandiei de fete Gherla, Paulina Huza directoara internatului de fete Gherla, Ioan Născuț, capelan Năsăud și alții, cari mi-au scăpat din vedere. Acolo a fost domnul Leon Man stăruitorul dela mănăstirea Prislop, Iosif Cuteam preot în Galda, Dr. Mioc preot în Petrojeni, Valer Giurgiu directorul „Poporului” și alții mulți.

„Foaia Poporului Român” din Buda-pesta a fost reprezentată prin dl. Leonard Paukerow redactorul ziarului.

Oaspeții au fost încvartirați de un comitet de încvartirare, improvisat abia în momentul sosirii oaspeților, la otelele din loc și la particulari.

În catedrală.

La 9 ore clopotele Bisericii catedrale vesteso sosirea arhierilor, cari pornind de la castelul mitropolitan vin în ordine: Excelența Sa Mitropolitul Victor, Ilustritățile Lor Dr. Demetriu Radu, Dr. Traian Frențiu și Dr. Iuliu Hossu. În ușa catedralei îi întâmpina dignitarii bisericești celebranți, în ornate. Celebrează: Dr. Octavian Domide, Dr. Ambroziu Chetianu, Dr. Gheorghe Miculaș, Dr. Danil Fireza, Dr. Alexandru Nicolescu, Dr. Vasile Suci, Petru Fabian, Ioan F. Negruțiu și Ioan Hossu, tatăl episcopului. Diaconi: Iuniu Brut Micu și Dr. Grigorie Pop.

În catedrală s'au îndeplinit toate amăsurat programului publicat deja în „Unirea”. S'au citit decretul de denumire și bulele papale. Episcopul cel nou a depus confesiunea credinței și jurământul ecleziastic. Din acest prilej a cântat corul domnilor din Blaj. A fost o solemnitate mare, impunătoare. Figura înaltă, svelță a episcopului Hossu, demnitatea cu care a însoțit actele sacre a ridicat marea momentelor. Prestațiile corului au fost deasemenea peste orice așteptare. Parecă rar ni s'a dat o sărbătoare mai înălțătoare ca aceasta. Iar când Excelența Sa la sfârșitul liturghiei a salutat cu căldură pe Unsul Domnului în demnitatea înaltă bisericească și Venerabilul Bătrân cu ochii în lacrimi l'a bineventat în adunarea cea mare a Sionului românesc, ni s'a umplut la toți ochii de lacrimi. Răspunsul noului episcop a fost cu adevărat asorbit de marea public, ce s'a strâns cu ardoare în jurul arhierilor. Cu o voce înaltă cu gesturi largi, cu glas convingător și-a rostit noul mire programul său, concipiat într'un gând curat și cu o convingere desăvârșită.

A cerut loc în societatea arhierilor noștri și partea Sa de muncă la rezolvirea marilor probleme. O inimă de aur și-a desvâlit programul năzuințelor Sale și un suflet drept entuziasmul său pentru marea cauză bisericească. Publicul a aplaudat, a întrerupt, a aclamat pe noul arhier și a aclamat pe arhierii săi. Nu știu dacă s'a mai cheltuit vre-odată atâta dragoste, alipire și însuflețire pentru căpeteniile noastre bisericești, ca în momentele acele. Și dacă arhierii bisericii noastre au mai avut vre-odată prilejul de a vedea cu atâta afecțiune și însuflețire stringându-se poporul în jurul Lor, ca din prilejul acesta mare. „Să se lipească limba mea de gâttelej meu” a încheiat noul episcop cuvântarea Sa „dacă voi greși împotriva ta Sioane”. Și publicul aclamă, iar corul întonează: Mulți ani să trăiască.

De abia la un ois s'a terminat actul consacării și sf. Liturghie. În ordinea cum au venit se depărtează pe rând arhierii, iar pe urma Lor publicul.

La masă.

La două ore d. a. s'a servit o masă comună pe seama oaspeților în Castelul mitropolitan. Noul episcop s'a îngrijit, ca ceice din lipsa de apă nu vor putea închepea în sala cea mare consistorială, să să întrunească în sala unui otel local.

La masa Excelenței Sale au fost invitați cam 50 persoane. S'au rostit vorbiri pentru noul episcop, iar acesta pentru Excelența Sa și oaspeții sosiți. A dominat până în capet o dispoziție animată. Noul episcop a ținut apoi să onoreze și oaspeții ceialalți, cari întruniți cu coriștii la un loc l'au primit cu entusiaste aclamații.

Seara o seamă dintre cei veniți de la depărtări mari au plecat cu trenul, ceialalți au plecat în mare parte Miercuri cu trenul de dimineața, Ilustritățile Lor Dr. Demetriu Radu și Traian Valeriu Frențiu au plecat cu suita Joi dimineața, după ce au luat partea și la a treia conferință episcopescă ținută cu aceasta ocazie.

Noul episcop încă a plecat Joi seara, deocamdată acasă la părinții în Milașul mare, până ce va lua dispoziții spre a se introduce în noua rezidență, la Gherla. Aceasta încă se va face, pe cât suntem informați încă în săptămâna ce vine.

Cu aceasta se termină actul mare și eparhia Gherlei își capătă stăpânul așteptat aom de doi ani de zile. Îi dorim Ilustrității Sale tărie și sănătate ca să termine opera mare de regenerare și reorganizare a acestei vaste și puternice dieceze, spre mulțumirea Sa și a întregii Biserici, care cere binecuvântarea cerului asupra activității Sale arhiericești.

Întru mulți ani Stăpâne!

Dieceza greco-catolică de Gherla.

CIRCULAR

cătră clerul din întreaga dieceză.

Nr. 6080—1917.

CXXXIII.

Primind prețioasa scrisoare de dato 19 Noemvrie a. c. Nr. 28, a Ilustrisimului și Reverendisimului Domn Dr. Iuliu Hossu, preagrațios denumit și preconizat Episcop al diecezei Gherlei, îndreptată cătră Veneratul Capitul catedral, — am plăcuta onoare a aduce la cunoștința Veneratului cler și a tuturor bunilor creștincioși de pretutindenea din frumoasa noastră dieceză, că Ilustritatea Sa în posesiunea preafinaltelor decrete de denumire de Episcop de cătră Majestatea Sa Carol, prea grațiosul nostru Domn și Rege Apostolic și de preconizare a Sfântului Părinte, Summului Pontifice Papa Benedict al XV-lea, — în 21 Nov. st. v., 4 Dec. st. n. a. c. în sfânta și consolătoare sărbătoare a „Intrării în biserică a Sfintei Doamnei noastre de Dumnezeu Născătoare”, va fi hirotonit întru Episcop de cătră Excelența Sa Înalt Preasfântitul Domn Arhiepiscop și Mitropolit Dr. Victor Mihályi de Apșa cu asistența Ilustrităților Sale Dr. Demetriu Radu Episcopul Orășii și Dr. Valeriu Tr. Frențiu Episcopul Lugojului.

După actul Sfântirei, Ilustritatea Sa Episcopul nostru va veni și va ocupa tronul episcopesc devenit vacant prin mult regre-

tata moarte a episcopului de pie memorie Vasile c. Hosszu, va cuprinde tronul acestei frumoase episcopii, ilustrat de distinșii și bunii săi antecesori, — a cărora memorie pururea binecuvântată să fie!

Vă aduc, Venerați frați, cu vie și inimă plăcere aceasta știre îmbucurătoare și Vă rog să-o împărtășiți, în ziua hirotonirii în biserică, poporului credincios, invitându-l ca toți împreună să înălțați rugăciuni la tronul Bunului Dumnezeu, Izvorul îndurărilor, ca să reverse asupra Alesului său darurile cele mai bogate, ca din comoara acelora să poată împărtăși pe fiii și credincioșii săi; „ca Dumnezeu a tot darul care l-a chemat spre mărirea sa cea vecinică prin Isus Hristos să-l facă desăvârșit să-l întărească să-l împuternicească și întemeieze“ (Ep. S. Petru I, c. 5; să-i deie ocărnuire îndelungată, fericită și bogată în rodirile ostenelelor sale. Să ne rugăm ca Dumnezeu să-l dăruiască sfințelor sale biserici, în pace, întreg, cinstit, sănătos intru zile îndelungate, drept îndreptând cuvântul adevărului său.“

Cherla, la 24 Nov. 1917.

Ioan Georgiu,
vicar capitular

Deschiderea delegațiilor.

Marți (4 crt.) M. S. a deschis în Berg delegațiile robind un mes giu de tron. În care aduce omagii M. Sale împăratului-lege decedat Francisc Iosif, exprimă recunoștință națiunii și armatei pentru succesele glorioase. Salută, cu mulțumire demersurile, de pace a papei, combinând: — Noi, amăsurat dreptului nostru constituțional, nu vom lăsa nici în viitor să treacă vre-un moment în care să nu ne nuzim să curmam războiul plin de jertfe și mizerii. În spiritul acestei porunci ne-am declarat de aplicați să facem îndejuns apelului rusesc de a începe tratări de pace. Binecuvântarea Domnului sa fie peste aceste lucrări de pace și să redeie popoarelor Europei încrederea reciprocă. Poporul rusesc, care a mers peste grele încercări și care primul dintre contrarii să gata să urmeze imnul nostru de pace, sa fie convins, că dorim sincer reînnoirea acelor relații de vecinătate buni în cari am trait înainte de războiu. De alta parte (nem de cea mai sfânta datorită să un depunem arma la care ne-a silit pofta de rapire a vecinilor să nu o depunem în acest războiu decisiv pentru viitorul Monarhiei, până când ducemii nostri nu renunță la dismembrarea și suptarea noastră.

De închiere M. S. reliefază bunele relații de asociat față de Germania, Bulgaria și Turcia.

Armistițiul de zece zile pe frontul rusesc și român. Cu datul de 5 crt. biroul ungar de presă a anunțat, că comanda militară rusă și română a trupelor ce luptă între Nistru și marca Neagră a trimis parlamentari la comandanții arhiducele Iosif și Mackensen pentru începerea armistițiului. Comandanții noștri au acceptat propunerea. Despre rezultatul acestor tratative „Magyar Távirati Iroda“ cu datul de 6 crt. anunță: Parlamentarii autorizați din partea comandelor supreme a Germaniei, Ungariei, Austriei, Turciei și Bulgariei în 5 Decembrie cu delegații autorizați ai supremei comande rusești au încheiat un armistițiu de zece zile. Inceputul e 7 Decembrie, 12 ore din amiază.

A treia conferență episcopescă.

Conferența episcopatului provinciei noastre mitropolitane române gr-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș, ținută în 5 Decembrie n. 1917 la Blaj, ca să evite acuza ministrului de culte, exprimată în rescriptul său de datul 19 Noembrie n. 1917, nrul 191544 prezidial, că s'ar împotrivi puterii statului, ordonă direcțiunilor preparandiilor române gr-cat. să se acomodeze deocamdată regulamentului ministerial dat relativ la preparandii comisariilor guverniali instituiți pe lângă aceleași preparandii. Dar enunță în același timp, că toată chestiunea aceasta n'o socotește de aranjată definitiv, și că nu renunță la nădejdea bazată, că același ministru de culte va accepta totuși motivele expuse de episcopat în reprezentatiunile sale de datul 22 August n. 1917 Nr. 2994 și de datul 8 Octomvrie n. 1917 Nr. 4569.

În chestia autonomiei regiunilor catolice stă tot pe punctul de vedere exprimat în conferența sa din 8 Octomvrie n. 1917, accentuând necesitatea înființării pe seama provinciei noastre mitropolitane, și înarticulării în lege a unei autonomii separate.

Inchiderea școlilor române dela graniță. Ziarul „Az Est“ are un articol din Sibiu, în care spune, că după îndelungate pertractări s'a ajuns la un acord între emisarii guvernului și consistenței gr-or. române din Sibiu. Pe baza acestui acord consistența la cunoștință închiderea școlilor confessionale gr-or. române de pe teritoriul comitatelor Brașov, Făgăraș, Sibiu, Târnava-mare, Háromszék, iar de pe teritoriul comitatului Hunyad se vor închide școlile din districtul Hațegului și Hunedoarei. În urma acestui vor fi sistate 291 școli gr-or. române și 487 învățători vor fi trecuți la pensie. În locul școlilor confessionale se vor deschide școli de stat, în cari limba de propunere va fi exclusiv cea maghiară.

Cearță între frați. Ziarele din Viena sunt rău supărate pe maghării. Se tânguiesc, că Ungaria nu vellește să le deie alimente, deși are destule. Ziarele maghiare la rândul lor se proveacă la lipsule ce duc poporația din Ungaria pe acest teren înzădar, căci austrieții cer meren burate, unsoare, poame.

Postul.

În zilele noastre se vede, e o febră nu numai în celea lumești ci și în celea eclesiastice, febră de schimbări, înviri, cari toate tind spre perfecțiune... Se vorbește de reforma consistențelor, se arde și comentază, ce înviri ar fi bune a se face, se înțelege plechându-se în aceeași vreme autorități competente.

În învățămășala aceasta de idei, de mișcări permis a veni și eu cu una: chestia postului nostru oriental.

Încrând astfel în meritul chestiunii, subscrierul culez a susținea, că lipsa de viață satelatească în biserică noastră — înțeleg. ca „viața“ aceasta nu își ajunge perfecțiunea derită — e postni de azi.

La noi, opasterația — în înțelesul apusan, e aproape imposibilă. Te lovești ea de un zid puternic, de post. Se pare paradox. Mă explic. Ca tu biet apostol, să poți propovădui evanghelia ca temel, se poți atrage credincioșii spre viața duhovnicească nu e destul să predici cu vorba. — Treci de maestra și frumoasă, ci se recere predica faptelor. Iar între faptele duhovnicești postul e cel mai duhovnicec. Iar tu biet preot postul cel predici să-l țiiă altul, așa cum îl predici, nu îl ții. Și aici unul ne-l ținem. Toți îl căteam. Fie eu, fie fără dispensă. Cel mai muți cu dispensă. Dar în fața credincioșilor e călcat. Călcat fiind odată ții-ai pierdut rasimul de sub piciorul drept. Credincioșii te vor asculta, dar în fața lor nu mai ești apostolul lui Hristos... Cel puțin la noi la greco-catolicii nu e considerat de atare. Numai decât vei fi și ești considerat de fățarnic. — predici apă și bei viu, — și pasterația se oprește foarte brusc.

Stând așa lucrul cu preutul să vedem oile.

Credincioșii noștri să-i împărțim în două: 1. Clasa inteligentă și 2. plugarii. Sub clasa primă putem număra și mizerieșii ce-l avem, apoi funcționarii mai mici etc. Și numărându-i putem afirma totodată — foarte categoric, aceștia postul nu îl țin de loc. Se calcă precum bei un pahar de apă. Seropulii sunt foarte rari.

Rămân plugarii. Ei îl țin, cari îl țin. Poate 50, 60%. Dar sunt foarte multe procentele și a celorlalți. Și ce urmează de aici? Merala susține, că violarea postului

«păcat de moarte. Și fiecare violare singulară e păcat de moarte. În urmărea celui mai păcătos credincios îi are biserica noastră greco-catolică. Nu vorbesc de cei ce se folosesc de dispensă, ci de celalalt, cari simplaminte nu potese. Se zicem: clasa inteligentă. Știe, că a nu posti e păcat. Toate păcatele le încunjură. A postului nostru nu îl poate. Om, care muncești cu creierii din greu, cum te vei putea nutri numai cu mazăre, ceapă, fasole, crampene, oțet, herșpită și mămăligă săptămâni întregi? E și aproape imposibil în sine, și mai ales în raport cu necesitățile sociale în cari trăim. Astfel cei mai mulți își fac judecata: nu postim. Dar violarea postului e păcat greu.

Și sufletul curat prin un singur păcat greu își pierde frumusețea și rezistența, ori mai bine zis forța și voia de a încunjura alte păcate. Știe să are păcate, de cari nu se poate desbăra; ori ar trebui să fie eron ca să se desbăre, și dacă are păcate, de ce să le încunjure pe celelalte? Și aici postul e cea mai mare sminteală în biserica noastră.

Și multe, foarte multe suflete, cari altcum ar fi flori frumoase în câmpul bisericii se debăleză și se oțlesc! De ce? Pentru că biserica noastră nu știe să și modifice o singură chestie de disciplină; chestie, rezolvată foarte prudent și cuminte de *Parinții* din Orient pentru vremile de atunci și pentru Orientalii de atunci!! Când traiul era mai ușor, creștinii mai creștini și mănăstirile pline... Când și unde fructele pe cari noi abia din azite le știm oran din abundență și aveau multă putere nutritivă, când și unde olefurile și vinurile nu erau ca azi.

Atunci a fost așa de prudent și cuminte a lega în conștiință *amb gravis*...

Și de atunci legătura aceasta nu s'a schimbat! Dar s'a schimbat greu! viața, istoria și geografia! Și disciplina ce lega altă viață, istorie și geografie, le lega și pe acestea.

Și urmează că e legată în cărușe și viața sufletească a unei biserici tinere; și mlađița ei ar crește, dar brasa rece a postului *usă* o face să se pipernicească!

Urmașii a lui Hristos, cari aveți cheile și puterea, și cari veți răspunde despre sufletele noastre folosiți-vă puterea și schimbați disciplina și reformați legătura grea, ca să putem mai ușor înainta spre calea vieții sufletești.

Ion Belu
preot.

America a declarat războiu Austro-Ungariei. *Intrarea imediată în acțiune.* Comisia rezortului de externe a parlamentului Statelor-Unite a prezentat congresului un proiect, prin care se declară stare de războiu cu monarhia austro-ungară.

Declarația de războiu cuprinde următoarele: După ce guvernul austro-ungar a urmat politică dușmănoasă față de guvernul și poporul Statelor-Unite prin ruperea relațiilor diplomatice și sprijinirea luptelor germane cu submarinele și după ce Germania dă tot sprijinul aliaților

pentru continuarea războiului pe uscat și mare contra Americii, — senatul întrunit la congres și parlamentul declară cu ziua de 5 crt. stare de războiu cu Austro-Ungaria. Congresul impune și provoacă pe prezident să arunce contra Austro-Ungariei toată puterea militară și maritimă ca războiul să se poată încheia cu succes.

Declarația de războiu a fost acceptată de majoritatea parlamentară.

Ziarul »*Matin*« anunță din New-york: Declarația de războiu contra Austro-Ungariei va fi urmată de intrarea imediată în acțiune a flotei americane pe marea Mediterană și cooperarea avioanelor pe fronturi.

Războiul european.

— Telegrame oficiale. —

Budapesta, 9 Decembrie. Frontul ostic: Pauză de arme. La Italia trupele noastre viteze, între ele și regimentul 6 din Eger, au cucerit eri cu asalt spre ost de Asiago punctele italiene de operații Steuffe și le-au ținut față de atacurile violente. Numărul prizonierilor generalului Conrad începând din 4 Decembrie se urcă la 16 mii ostași. Avioanele noastre eri au secerat mai multe învingeri aeriene. Ofițerul Arrighi a secerat a 21-a învingere aeriană.

În Flandria s'au dat după amiază lupte dârze pe câmpul dela Totelcer și între Wertroascheke și Becellaire. Spre sud de Scarpe s'au continuat activitatea potențată de artilerie. În lupte de granate de mână am respins pe englezi câteva sute de metri de pe ambele laturi dela Graincourt. A eșuat încercarea dușmanului repetită de a cuceri teren spre nord de La Vacquver. În luptele celor două zile din urmă am prins 53 ostași, între ei 5 ofițeri și am capturat 2 tunuri și 15 mitralieze.

La Macedonia ariergarde bulgare au silit să se retragă diviziile engleze cari înaintau în valea Struma.

Budapesta 10 Decembrie. Frontul ostic pauză de arme. La Italia, în regiunea Veneției s'au dat în unele locuri lupte aprigi.

Pe frontul din Flandria după amiazi s'au dat lupte vehemente de artilerie pe unele secțiuni spre sud de Scarpe și între Mougres și Banteux. Pe celelalte secțiuni a frontului apusean activitatea strategică a fost neînsemnată.

Spre nord-est de lacul Doiran ariergardele bulgare au respins cu foc mai multe divizii dușmane, cari au încercat să se apropie de pozițiile bulgare.

Informațiuni.

Cătră cetitori.

P. T. Abonenți sunt rugați să binevoiască a-și solvi abonamentul.

În deosebi rugăm pe domniile rezstanțieri, să facă bine să ne plătească, căci speșele edării foaiei sunt mari și din parte ne am fost destul de indulgenți până acum.

Redacția și Administrația
„UNIRII”

Din motive neatârătoare de noi, nu am putut scoate săptămâna trecută „Unirea”, de aceea numărul de azi apare în opt pagini.

On. Abonenți și cititori — luând în considerare multele mizerii, cu cari ne luptăm — ne vor scuză de neregularități și întâzieri în edarea foii.

Membrii fondatori la „Societatea meseriașilor români din Blaj”. *Ilustritatea Sa Dr. Iuliu Hossu* cu prilejul consacării Sale întru episcop din 4 Decembrie a. c. a binevoit a se înscrie între membrii fondatori ai societății meseriașilor din Blaj.

Hymen. Dzoara *Livia Mureșan* și dl *Emil Popp* abs. de teol. cununăți. Telciu—Bichigiu, Noembrie 1917.

Vacanța de Crăciun la gimnazialul nostru, conform unui ordin primit, se va începe în 4 Ianuarie 1918 și va dura două săptămâni.

Cucună eternă. *Ioan Crișan*, notar în Deal (com. Sibiu), a dăruit *Fondului văduvelor și orfanilor de meserieși*, administrat de „Societatea meseriașilor români din Blaj”, cor. 20 întru amintirea nemitatului său în Remus, fost elev al școlilor din Blaj.

Din dieceza Gherlei. Concurse. Cu terminul de 31 Decembrie 1917 se dă în concurs parohia *Telciu* (vicariatul Rodnei).

Cu terminul de 20 Dec. 1917 se dau în concurs următoarele stațiuni doцентale respective cantor-doцентale:

Stațiunea cantor-doцентală *Badaciu*—*Szilgybadacson*, stațiunea cantor-doцентală *Recea*—*Krasznarécse*, stațiunea de învățător suplent *Boeșia-română*—*Oláhbaksa*, (tractul Periceului); stațiunea cantor-doцентală *Derșida-mică*—*Kisderzsida*, (tractul Șamședului); stațiunea doцентală *Bársana*—*Barcanfalva*, (tractul Coseului).

Bugetul provizor al finanțelor comune austro-ungare, prezentat delegațiilor monarhiei întrunite la 3 I. c. prevede pentru exercițiul anului 1917/1918 ca speșe ale armatei teritoriale 195 miliarde și o jumătate miliard pentru speșele marinei. Tot cu ocazia aceasta se prezintă și consemnarea speșelor și veniturilor totale pentru cei trei ani de războiu asprăți. Mijloacele financiare puse la direcțiunea rezorturilor comune în acest restimp au fost:

pentru ministerul de externe	K	271,301.651.—
pentru ministerul de războiu:		
a) armata	K	44.038,741.940.—
b) marina de războiu	„	891,402.162.—
pentru ministerul finanțelor comune	„	16,915.748.—
pentru controla compturilor	„	1.086.000.—
Total	K	45.219,547.502.—

Se observă însă, că aceasta nu însemnează o dare de seamă definitivă despre totalul speșelor de războiu pentru anii trecuți, deoarece revidarea, rezolvarea și contarea definitivă a tuturor actelor financiare pretinde timp îndelungat și după terminarea războiului. („R. E.”)

Reabilitarea „Românului” din Arad. Ziarul „Arad Hirlap” pe câteva coloane de gazetă arată rezultatul cercetărilor, făcute de procuratură contra organelor partidului național român „Românul” din Arad. Acest ziar fusese pus sub acuză, că r fi primit bani mulți de la guvernul rus, în urma intervenției României, pentru a face propagandă pentru interesele Ententei. Șeful poliției criminale, căpitanul Berecz, confiscase toate registrele și conturile „Românului” și după lungi cercetări, a ajuns la rezultatul, că proveniența banilor administrației nu conține nimic suspect. Fișșanul Aradului, d. Barabás a fost la Budapesta și a prezentat guvernului rezultatul oficial al investigațiilor contra „Românului”.

Mari ninseri în Budapesta. În 8 ort. s'a descărcat asupra capitalei o ninsoare groznică, care a ținut, fără întreruperi 24 ore. După știrile institutului meteorologic, cantitatea enormă de zăpadă, ce s'a lăsat pe toate străzile, avea o grosime de 24 cm.

Mare explozie în apropierea orașului Halifax. În portul de la Halifax s'a ciocnit o năie americană ce transporta muniții de o năie scandinavă încărcată cu articlii de alimentație. Ciocnirea a fost urmată de o explozie enormă a munițiilor de pe vasul american. Flăcările izbucnite s'au estins din port și asupra orașului Halifax, din care a treia parte e prefăcut în cenușă. În urma exploziei au murit peste 2 mii oameni și s'au rănit 5 mii.

Orașul Halifax e capitala Scoției noiă din Canada.

Bibliografie.

Calendarul Asociațiunii pe anul 1918.

În timpul cel mai apropiat va ieși de sub tipar „Calendarul Asociațiunii” pe anul 1918 și se va putea procura de la Biroul Asociațiunii, Strada Șaguna Nr. 6, în Sibiu. Nagyszeben, cu prețul de 80 fil. de exemplar plus 10 fil. porto postal.

Pe lângă însemnarea zilelor, a sărbătorilor de peste an, tipărite cu litere roșii, cuprinde poveșți economice pentru fiecare lună. Apoi: Taxele de poștă și telegraf, taxele de timbre și mărcile poștale după tarifa cea nouă, precum și tabela pentru socotirea intereselor, timpul vânătorului ș. a.

Tărgurile sunt întocmite de astădată după datele cele mai nouă ale oficiului de statistica r. ung.

Calendarul Asociațiunii să nu lipsească din nici o casă românească, și fiecare rămân să-și țină de datorie să a avea la casa sa un sfătuitor bun și înțelept.

Ceice dorește să aibă Calendarul Asociațiunii, să grăbească cu comanda la adresa:

Biroul Asociațiunii
Nagyszeben-Sibiu, Str. Șaguna 6.

A apărut:

Plugul Domnului...

— Cuvinte pentru zilele de acum. —

de A. Melin.

Ca primul număr din „Cărțile Războiului”. Lectură potrivită pentru mulțime, săteni, soldați, etc. Se recomandă preoților ca să o împartă credincioșilor. Prețul unui exemplar 16 fil. La comanda mai mari rabatul convenit. De vânzare la Librăria Seminarială.

Cetățeni! Fiecare în interesul propriu, să semneze la împrumutul al șaptelea de războiu!

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Ioan Suciu.

Publicațiune.

Moara bisericii gr.-cat. din Magyarigen-Ighiu, cu 2 pietrii, aflătoare pe riul de munte din hotarul Ighiuului cu grădină de pomi în extențiune de cca 2 jug. să dă în arândă pe un ciclu de 3 sau 6 ani, începând cu 1 Ian. st. n. 1918. Licitarea se va face la 19.6 Dec. 1917 în școala gr.-cat. din Magyarigen-Ighiu.

Prețul de strigare 1000 coroane. Aceia cari doresc să iec parte la licitare au să depună la oficiul parohial 10% din prețul de strigare.

Condițiunile de licitare să pot afla în Cancelaria oficiului parohial în orele de oficiu.

Magyarigen—Ighiu, 21 Nov. 1917.

Alexandru Andrea
preot gr.-cat.

Ioan Dobo
curator.

Ioan Suciu